

Poti pierde ceva ce niciodata nu a fost al tau

Azoitei Stefania

Ți-e dor vreodată de firele de nisip ce-mi curgeau din păr când îți treceai degetele prin ele?
Dar de surâsul de foc, de vară, de viață, ce mi-l implantai în minte?
Și amintirile de seri amorțite și nopți de grele răsărituri cui i le lași?
Nu vreau custodie pe ele, căci eu le-am achitat.
Am suferit în parte egală pentru fiecare dintre cele menționate mai sus
Și vreau să ți le las ție moștenire ...căci altă zestre de adio n-am.
Doar râuri de soare înghețate și flori mărunțite prin buzunare murdare,
Nisip clandestin adus de departe și ținut în borcane sparte .
Ți le las pe toate, Soare, să i le dai lui într-o altă vară, într-un alt an sau alt anotimp,
Când viața de mine nu o s-o mai doară și va fi rece și cald pentru un timp ,
Iar de florile mele albastre va uita, căci toți suntem sortiți pierii.
Și știu că nu va înțelege, căci e puțin de gândit și în mare parte anost,
Dar eu vreau să asigur omenirea că da,
Poti pierde ceva ce niciodată al tău n-a fost.